

Redacció i Administració
CALABRIA, 104, 2.^{on}

Dels treballs pub-
blicats, en seran
responsables els
:: seus autors ::

10 cèntims

EL XÀFEC

Periòdic independent

Sortira cada 15 dies

ANUNCIS A PREUS
CONVENCIONALS :

No 's retornen
els originals, en-
cara que no 's
:: publiquin ::

10 cèntims

La victoria

Es un fet evident i positiu que ningú podrà negar, ni aquells que són enemics encoberts o declarats nostres, que l'opinió ha donat mostres d'un senyalat desig d'anar decididament a la seva redempció. Nosaltres, ja venim des de fa temps, posant de manifest aquest viu anhel que cova encara en la consciència del bon poble per arribar d'una manera definitiva al assoliment de la seva total independència. Si bé avui no hem alcançat una victòria material sobre nostre adversari, si que podem considerar-la, sense cap regateix, d'una victòria moral. Ja sabem emprò, que se'ns dirà lo d'aquell adagi "que vots són trunfos". No obstant i això, nosaltres, guiats pel bon sentit i mai deixant-nos portar de l'influència d'aquell altre que diu "qui no s'aconsoa és per que no vol", farem un petit comentari, que'ns permetra justificar plenament les nostres afirmacions. No serà, però, amb el propòsit deliberat de voler fer entendre a nostres llegidors que el nostre partit tindrà assegurada l'hegemonia i el predomini en el Municipi, no; doncs, això, ho podem dir-ho encara per avui. Però, si que podem dir, no obstant, amb molt d'orgull, que els nostres homes representaran espiritual i materialment, un cop hi siguin, a tots els electors que amb una fe ardida i amb una confiança en provada els han volgut invertir de la representació popular, perquè en ells i veuen xiades les esperances de l'avenir.

Ja sabem, per endavant, que els homes que guraven en les nostres candidatures havien de mereixer el concurs i apoi de tots els bons garrigans, no solsament per la seva simpatia i valua personal, sinò perquè han donat proves de ser mereixedors d'ocupar el lloc d'honor que se'ls ha senyalat, en la seguretat de que no en desertaran covardament, com va fer el noi Pedrals en les últimes eleccions.

Aquest fet, que's fill d'una resolució madura amb el convenciment i sabia experiència de uns anys seguits, bé podia esperar-se'n confiantment una franca acollida que bona part d'opinió els ha sapigut justament dispensar, votant amb disciplina exemplar, i convicció ferma, als nostres candidats.

Això, amics llegidors, n'és una prova re-arcable i convincent de lo que diem. És el fruit de tan temps de treballar per l'enfortiment de la causa del poble.

¿Voleu creure, vosaltres, que si realment el nostre partit no hagués sembrat una bona i sana llavor hauria germinat tan esplendorosa-ment, exuberant i plena de vida en els camps

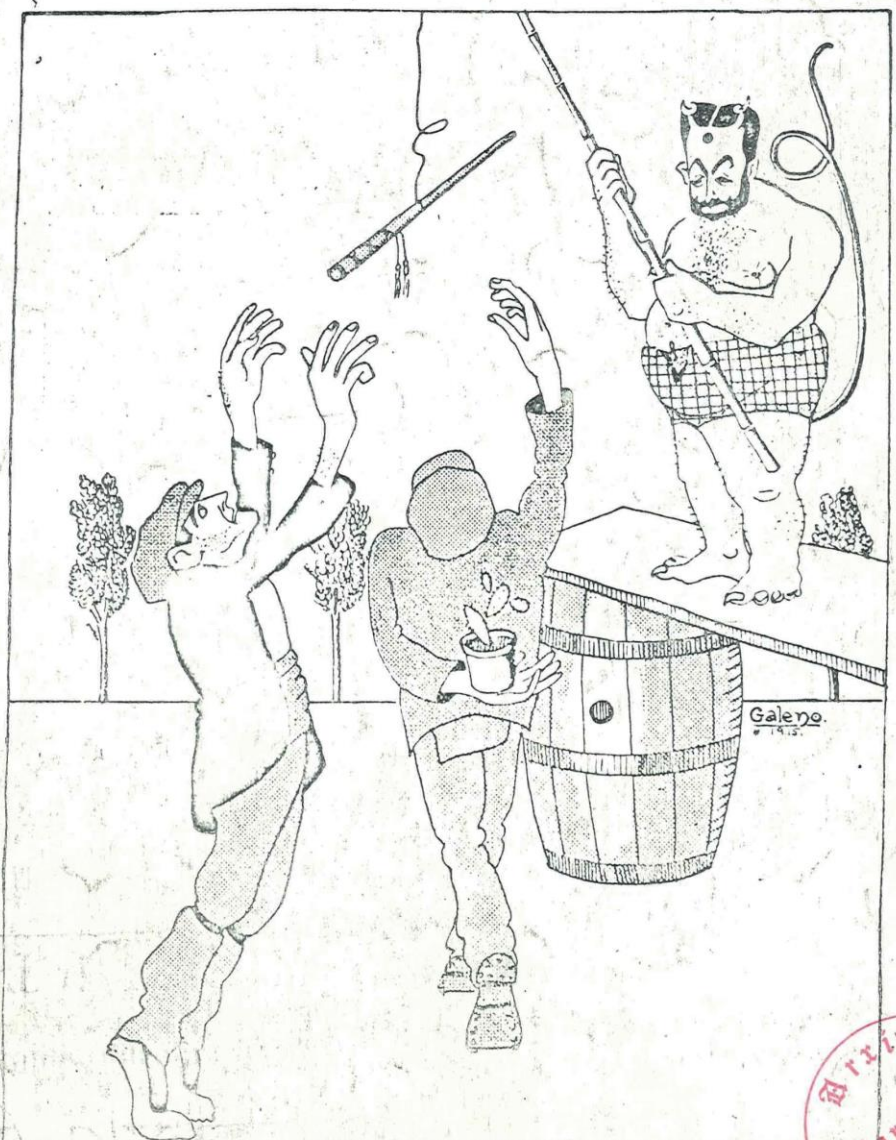
populars per oferir-nos amorosament avui els beneficis dels seus fruits?

No hi ha dubte, estimats llegidors, que la tasca que ha fet el nostre periòdic EL XÀFEC posant de relleu les fetxories polítiques de Can Petita i els seus desacerts, portant homes al Municipi que sols han treballat girats d'esquena al poble imposant sense solta tributs als queviures fent impossible la vida al treballador, i gastant bojanament els cabals públics sense cap profit pràctic i si sols per ses conveniències polítiques com tots sabeu, ha sigut una de les més importants causes que ha saonat bé

la llevar que les benfactores mans d'homes conscients i liberals han sembrat en els camps del progrés per ofegar amb la seva floridura l'herba dolenta que eria l'aigua calenta i perquè esclates irradiant una aurora plena de llibertats que com antorxa salvadora ens il·luminés en el camí de nostre somniada redempció.

EL XÀFEC, doncs, ha sigut qui més ha pogut fer obra profitosa en el seu temps de publicació perquè els seus escrits, fonamentats amb la raó, han arribat a la consciència del poble i ha procurat amb tota cura captivar el

LA FIGUERETA MUNICIPAL



—Ara, però, que ja l'acabes de tenir—

—Ara, però, que ja l'acabes de tenir—

Arxiu
Sarauceta
La Garriga

séu esperit inquiet de lliberació amb la veritat per treure'l del quietisme a que l'influència del despotisme de Can Petita l'havia injustament condemnat.

¿Per quina raó, amics llegidors, quan un poble se sent mogut per un desig d'afirmació progressiva, se'l vulgui atropellar arbitràriament, obligant-lo a capitular en el camí del seu peregrinatge sense haver fruit del consol de conuiu amb un règim de germanor i de llibertat?

¿Haveu vist mai cap poble que hagi pogut governar sense comptar amb l'autoritat del manament que li consagren els seus fills amb la seva benevolensa o assentiment?

Nosaltres, no; i perxò l'història ens senyala èpoques i dates que'ls mateixos han sofert grans canvis de situacions polítiques.

Això és lo que a la fi, segons nostre parer, ha de passar en el nostre.

La política i el mal comportament dels homes de Can Petita ha d'acabar per portar-nos forçosament aquest canvi polític que nosaltres preconitzem, perquè ells són superbs, i ambiciosos per no donar al nostre poble les llibertats que'ls hi són reconegudes fins per les lleis fonamentals de l'Estat.

Emprò, ha arribat l'hora que'l poble s'ha dit, prou. I, ara, anem a fer feina, que com a homes i bons patriotes ens cal fer.

Aquí estem doncs nosaltres disposats a continuar la lluita amb l'enemic.

Els nostres homes que han d'entrar per any nou en el Municipi, an ells, més que ningú, els incombeix el fer-la. Ja sabem que'ls serà penosa i forta, però confiem que'l patriotisme no'ls mancarà ni les energies els defallint en l'hora suprema de la victòria per batre an aquesta gent de Can Petita que no sab aon va.

Aquest reforç de refresc que en breu hi arribarà, serà un gran auxili per aquells homes que'ns diuen Salles i Boget que amb una fortitut i abnegació de consensuts han sapigut fer cara als desmans del cacic.

Així com fins ara el nostre partit, malgrat la representació d'aquets, es trobava orfe en els seus drets, com el negar-li l'entrada en les sessions consistorials, avui disposarant de medís, dintre les mateixes atribucions de la llei, per fer-se'ls prevaldre d'un manera positiva, obligant an aquell dictador que's diu Noi Pedrals a exercir les prerrogatives del carreg (si és que també l'ocupa) amb arreglo estricte de la llei. No hi valdràn pas les seves amenaces ni tampoc els seus afalacs que com un vulgar xarlatant va pregónt per les taules del café, volgüent fer veure unes vegades que no hi més autoritat que la seva, i altres, que'ls nous candidats nostres, són elements necessaris pel bon govern de l'administració municipal.

¿No'ls hi sembla a vostès, que aquest gran FENOMENO es prepara l'arnica de la nova temporada?

Doncs, no és ell sol que ho diu això. Hi ha homes que's creuen de més clara intel·ligència que també perdonen la vida de nostres nous candidats.

¿I per què? preguntem nosaltres.

Senzillament, perquè ara ja no podem evitar de cap manera la seva entrada al Municipi.

¿Per quina raó, doncs, van posar en joc totes les males arts de que pot disposar un home dolent, perquè no entressin, sobretot el senyor Fortuny?

¿Si realment avui creuen necessari el seu concurs per col·laborar en l'actuació del Municipi, com és que després de la desautorització del senyor Arqué persistiren en donar-li vots pel desig solsament d'enfonsar al senyor Fortuny per considerar-lo un perill als interessos del poble com diuen ells?

Ells s'han dit: com que ja no podem negar el seu triomf, dediquem-li ara unes quantes llàgrimes de "cocodrilo" i obtindrem el seu agraïment pel reclam que li fem.

¡¡Farsants, hipòcrites!!

Vosaltres sou aquells que os veneu la dignitat política i personal pel sol fi d'esclavitzar al poble, i feu una guerra innoble atropellant els ideals i les consciències dels desvalguts ferrint-los en lo més profund dels seus sentiments i traint-los el pò de taula, llensant-los de les vostres cases o prenent-los les terres i tot, per que el senyor Fortuny no sortís.

Vosaltres, també donàreu vots al senyor Arqué, que no acceptà per creure's indigne d'ells, i critiqueu que renunciés a la seva representació perquè sortís un company seu amb els vots dels seus amics. Aquest gest ple de dignitat que honra als homes que'l practiquen, no'l tingué el vostre agents de negocis el Noi Pedrals, que sortí gracies als vots dels seus enemics conforme havien pactat abans de les eleccions en el saló de Can Petita.

¿Què's més digna doncs: l'home que accepta els vots dels contraris per renegar de la seva dignitat política i personal i per befar-se del seu partit a canvi de la VARA, o l'home que desautoritza a qui es fassi seu indignament el seu nom per esser joguina d'una baixesa política dels seus contraris, que l'obligan a traïdonar un company seu i al partit?

¡¡Voleu més cinisme!!

Aquesta és, doncs, la victòria que nosaltres hem obtingut sobre l'adversari fent triomfar a pesar seu, al senyor Fortuny, i pel noble comportament del seu company senyor Arqué, i conservant immaculada la personalitat d'aquest que volien adulterar amb els seus vots traïdors, la gent poc escrupulosa de Can Petita.

¿Què demostra aquest fet?

Que ells veïen seria nodrida la votació que alcansaria la nostre candidatura, i que si bé al poble li convenia sortís el senyor Fortuny perquè això significava el resorgiment d'una nova era política de llibertats i d'afirmació, per ells significava la seva posta i el seu fracàs més evident.

Doncs, ja ho sabeu ¡impotents! Com molt bé deia el senyor Arqué "no el volen perquè el temen" doncs Fortuny i fora.

Aquesta és la victòria que'l poble honrat ha proclamat contra la política dels seus enemics: els de Can Petita.

En Bardera i "EL XAFEC"

PARLAMENT

Els faig francs de tot allò que comencen els articles, i sobretot els intervis, de que si era tal dia, i tal hora, i a tal puesto que'ns varem trobar amb fulano de tal, i jo portava el carnet de notes, i vaig començar a escriure, etc., etc.

Res; en Bardera i El XAFEC ens varem trobar a La Garriga, perquè aquell ens anyoraba, puig feia molt temps que no'ns veia.

—¡Hola, Bardera! ¿Que eres mort ho qué? Fa mitg any que'ls llegidors d'El XAFEC no'n saben res de tu. ¿Què'ns tens aburrits?

—No, XAFEC, no. Ja sabs que jo soc un amic conseqüent de vosaltres, i que no os puc olvidar mai. I, si no he vingut abans, és perquè tenia feina. Feina meua i feina vostra.

—¿Nostra? ¿Quina feina t'hem donat nosaltres? ¿Si fa mitg any que no escrius res!

—Si no escric, apunto. Ja sabs que'ls meus treballs són de detective, i quan te vine a veure, quelcom de nou t'he de portar que vosaltres no sabeu, ni els vostres llegidors tampoc.

—Digues, que estic amb ansia.

—Ara va. Abans que tot, permetem que os feliciti per l'èxit de les eleccions. Perquè haveu guanyat com jo desitjava. Guanyar, perdent. Ja t'enrecordes d'aquella carta que't vaig escriure fa temps ha, parlant de les eleccions, en la qual os deia que si no contaveu amb un home de molts prestis, d'influència i de caràcter, no vulguessiu manar, que'l manar seria la vostra ruïna, que procuréssiu una bona minoria, i amb aquesta i El XAFEC, fessiu com el tren, fum i enllà. Ara bé, sou quatre de minoria i quatre que no sou mancos i tu que surts cada dia més valent i ben escrit, ja arribareu allà aon voleu.

—¿Es això lo que has apuntat?

—No, home, no; tingas paciència. Els meus treballs de detective m'han ensenyat moltes coses. ¿Qui diràs que'n té la culpa de que hi hagin hagut eleccions?

—Potser en Rabassola.

—No, n'ho endevines pas. Es un que sempre cau de pòtes.

—Ja ho sé, en Baró.

—¡Justa! Ell va esser qui va anar a Can Petita quan casi tot estava deixat correr i va dir a l'Antón i an en Joan "hem d'anar a les eleccions perquè no hem de consentir mai que surtin concejals aquell poca vergonya (em sembla que era aquesta frase, no n'estic ben segur), del Bort i aquell mal genit d'en Salvador, que mai es a La Garriga i sempre es a Barcelona. L'avi Petita no volia barallar-se però en Joanet sí, i van acordar fer-ho, però primer, van eucarregar a l'alcalde que proves de veure si cridant an en Boget i en Salles podien arribar a un acord fent un pastís, per posar-los la llafa. I va ser ben bé al raves que varen ser vosaltres que la posaren au. Ja veiu, doncs, si són homes de presència el director del teu periòdic com en Ventura que tots els tenen, i fins en Baró els cont-

i això que aquest havia dit al davant de tots els seus amics polítics en una reunió privada que ell sab aon la van tenir, que donava la seva paraula d'honor de no ficar-se en res, guardant així la més estricta fidelitat a don Salvador Dachs de secundar la seva política d'abstenció. ¿Que't sembla, encara hi ha gitans pel món!

—Tots el coneixem, no t'estranyi, ja en ve de naixença. ¿Què més sabs?

—Moltes coses que ja te les aniré dient poc a poc, quan tinguem més estona per parlar. ¿N'ho sabs que'l Noi del Ciment va anar a trobar al senyor Dachs per demanar-li el vot i el seu apoi per a les eleccions? Li va dir d'aquella manera tartemudeixant que ell fa: "Senyor Salvador, jo ving com alcalde i com amic (???) a demanar que'ns ajudi en aquestes eleccions perquè tots els propietaris hem d'anar units contra aquesta faram i aquets intrusos".

—¿I en Dachs que li va dir?

—Que per ara, bons gracies a Deu, i que's volia estar a casa i res més.

—¿I vols dir que això és veritat, no t'han enganyat pas?

—No, no creguis que's necessiti esser gran detective per sapiguer això, perquè el mateix Noi del Ciment es cuida d'escampar-ho i explicar-ho a tothom, si no que un dia ho explica d'una manera i un altre dia, d'un altre, i jo de tan sentir-ho he pogut treure la veritat de com era. No't pensis que en Dachs en surti gaire bé de la seva llengua, puig diu entre altres coses, que ell és la desunió dels propietaris del poble. Pobre Ciment, ell si que està fet un Pepet.

¿Ja sabs que volen buscar raons perquè no sigui concejal el director del teu periòdic?

—Si, ja'n ting esment ¿vols dir que podran?

—No. Després, ja sabeu que'n Bardera vigila i està al cas.

Tot això són xerrameques d'en Rocafort que amb aquella cara de "mascaron de proa" le la Corbeta Mazarredo, sempre li agrada dressagiar desgracies als demés, i el pobre, no's lona compte de que tal volta no trigarà gaire temps a que n'hi vinguin de desgracies. La seva obstinació d'anar a favor del cacic en contra dels seus amics i clients, Deu vulga que no sigui causa que amb el temps li passi lo l'aquell gall d'aquell castellà que li deien Moón, que's va quedar "sin plumas y cacareando".

I prou per avui, que un altre dia ja't contaré quelcom de coses més que n'hi ha per suar-hi pa.

—Si, però si ho fas com ara que només et cixes veure cada mitg any, et podem fer un us a la qua.

—No, XÀFEC, no; ara et prometo que s'interageré més les meves visites perquè estic convençut de que'm necessiteu.

—Així sigui.

—Adeu XÀFEC.

—Bueno, arreveure Bardera.

LA GROSSA DE NADAL

Monolec curt

¿No saben pas quina em portu enguany? Ja vos ho diré,

me so gastat vint manxegos per la rifa que ara bé.

I si per cas trec la grossa quina xirinola, "eh".

¿Que'n faràs de tantes peles?

em preguntaran vostés,

Escoltin una miqueta

i veurant lo que'n faré.

Lo primer vendre la mula

i no vendre més ciment,

cap a viure a Barcelona

per ser de l'Ajuntament

i veure si em fan alcalde

que's ofici que'l sé fer.

Jà he vist un pis al "anxanxa"

que fins té water-closet,

té "sansor" i "telesforo"

i val vint durus al més.

Passejaré amb automòvil

d'aquells que tinc de lloguer.

Em vestiré en "Pantaloni"

amb trajos de roba anglés

portant aquelles etxures

dels ninots que té al carrer.

Em faré soci del palco

que'n Rabassola ara té,

vui dir el palco del Tivoli.

¿Que no l'han vist mai vostés?

"I fan una xirinola

ja'ls hi dic jo que va bé".

Seré soci del "Lliceio"

i el "Barrancà" jugaré.

Aniré als balls de disfresces

i fins de ballar aprendré

allò que'n diuen "kaque-a-ball"

o "kaque-a-munt" que n'ho sé,

jo sé que hi ha "kaka" a un puesto

si és amunt o ball n'ho sé.

I després faré altres coses

que ningú n'ha de fer res,

a "saber" a Salamanca"

ja ho saben... i passiu bé.

MAXIM

NOTICIES

RECTIFICACIÓ

Ha arribat a nosaltres per conducte indirecte la noticia de que nostre amic En Joseph Muntal s'ha casat amb una senyora d'equi-

vocat involuntariament el seu nom al parlar en el nombre passat dels nous regidors, cosa fàcil de succeir, si es té en compte que dos regidors dels el·legits últimament porten també el mateix nom: D. Salvador Llimargas i don Salvador Fortuny.

Nosaltres no volem creure que sigui això cert, donades les raons abans dites, i menys, que fos aquest el nostre propòsit, ja que'ns honrem moltíssim amb la seva bona amistat.

Serveixi, doncs, aquesta rectificació per tornar el bon sentit a tots aquells que amb mala intenció el van perdre al volguer-ho interpretar com una mofa, pel desig d'enemistarnos, i de satisfacció pel senyor Muntal.

ooo

Conforme deiem en el nombre passat han començat ja les represalies per part del cacic contra amics nostres pel sol fet de votar la nostra candidatura.

Desitjem a tots els que'n resultin víctimes despedint-los de la feina, de les terres, de les cases, etc., que'ns ho comuniquin a fi de poder fer tot lo possible en favor dels mateixos i evitar la enquerimada persecució dels seus enemics.

ooo

Posem en coneixement de nostres llegidors que, trovant-nos en el període de confecció del padró de veïns, que ha de tenir efecte en el mes de desembre, com senyala la llei, no descuidin d'inscriure's-hi si volen esser reconeguts com a tals i sobretot els majors d'edat pels efectes de la llei electoral.

An aquest últim cas recomanem a tots els que porten dos anys de residència en el poble i no estant inclosos en les llistes electorals per la malavolença i conveniencies polítiques del cacic, se serveixin donar-nos dintre del mes que som, els seus noms i apellidos i domicili, encara que sigui amb caràcter de rellogat, dependent, mosso o transeunt, al objecte de quedar inscrits en les llistes definitives i puguin fer us del vot prescindint de dret que'ls seria reconegut d'aquí dos anys en virtut de la seva inscripció en el padró de veïns.

ooo

Ha sigut contractat per la Comissió de ball de L'Alhambra, el sexteto Ribas de Barcelona per tocar els balls extraordinaris que tindran lloc en els dies de Nadal. Prometen esser molt animats per no haver-se'n celebrat cap des de la festa major i pel gran nombre de joves que figuren ja en la llista de socis.

“EL CENTRO”

NOVITATS PER A SENYORA :: Llaneria, Sederia, Llenceria i confeccions

MELCHOR, CULÍ i TARRÉS

Ronda Sant Pere, (entre Plasses de Catalunya i Urquinaona) Teléfon 3678 :: :: BARCELONA

Nous models en bluses i refajos :: :: Genres blancs a preus de fàbrica
—— Madapolams Tolrà; existencia en totes les classes i amplades ——



PREU FIXO



Joan Sallés

Contractista d'obres

Carrer de la Creueta, 1

AGENCIA DE TRANSPORTS

Acarreus : Recexpedicions : Trànsits

Ubach, Barba i Prats

BARCELONA: Primcesa, 37, (Teléfon 1297)

VICH: Plaça Major, 33, (Teléfon 142)

LA GARRIGA: Banys, 58, (Casa Xela)

Sucarana i Bellavista

Hotel Catalunya

Carrer de Cardedeu, 1

HOTEL DORÉ

Situat prop de l'estació del ferrocarril

JOSEP MARATA

SERVEI A LA CARTA I COBERTS

S'INFORMA PER AL LLOGUER DE TORRES

Imprempta

Papeleria

Fills de Domingo Casanovas

TELÉFON 2120

DESPATX:

BARCELONA

TALLERS:

Carrer del Hospital, 87

Ronda de Sant Pau, 67

Magatzems

JORBA

BARCELONA

Call, 13 i 15, Teléfon 1676

MANRESA

Born i Sant Domingo

Les espléndides seccions
i tarifa de preus dels

MAGATZEMS JORBA

son sempre imitades però
mai igualades

NOVITATS PER A HOMES I DONES

Blaneria : Roba blanca : Camiseria : Merceria

Perfumeria : Relotgeria : Sastreria : Sederia

Sombrereria : Ornaments sagrats

Articles de camp i viatge. - Gran assortit en mesquiteres, persianes, guardapolvos sacs
:: de viatge, maletes, gemelos, refajos, bates, perfumeria, matalasseria i ombrells ::

Tarradas i C.^a

PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, 10

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a
fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admetlla, i Figaró.



Instal·lacions eléctriques : Força i llum

Bombetes de totes marques

Il·luminacions decoratives

Assortit magatzem de materials eléctricos : Bombes

Motors : Motors-Bombes : Aparells senzills i de luxe

ES FACILITEN PRESSUPOSTOS

Garaueta
Figaró